

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 127/07-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 14. novembra 2007 predbežne prerokoval návrh Krajského súdu v Bratislave, zastúpeného sudcom JUDr. P. P., na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade čl. I. § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov s čl. 1 a čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh Krajského súdu v Bratislave p r i j í m a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 20. marca 2007 doručený návrh Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „navrhovateľ“), zastúpeného sudcom JUDr. P. P., na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o súlade čl. I. § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“) s čl. 1 a čl. 12 ústavy.

Vo svojom návrhu navrhovateľ uvádza, že v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 Sp 48/2005

„Právny zástupca navrhovateľiek Š. T., bytom D., B. a M. S., rod. T., bytom B. JUDr. I. S., advokát požiadal Krajský súd v Bratislave o preskúmanie rozhodnutia O. v B. č. k. 225-4/2004/D zo dňa 9. 2. 2005 podľa hlavy tretej, piatej časti O. s. p. Predmetným rozhodnutím O. v B. ako správny orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Zb. o navrátení vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov po preskúmaní uplatneného reštitučného nároku Š. T. a M. S., rod. T. rozhodol, že vyššie uvedeným navrhovateľkám sa nepriznáva vlastnícke právo, ani nárok na náhradu za pozemok v katastrálnom území B., vedný na PK vl. č. 1313, par. č. 11809, záhrada vo výmere 569 m², nakoľko nie sú splnené podmienky § 2 ods. 2 zákona č. 503/2003 Zb. a žiadateľky nepreukázali, že sú občiankami Slovenskej republiky.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 503/2003 Zb., ak pôvodný vlastník pozemku, ktorému sa nárok uplatňuje zomrel, sú oprávnenými osobami štátny občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v poradí ďalej určenom. Na výzvu O. aby obe navrhovateľky predložili doklad o štátnom občianstve, tak ako to vyžaduje § 2 ods. 2 zákona č. 503/2003 Zb. JUDr. I. S. listom zo dňa 27. 1. 2005 oznámil, že obe žiadateľky sú R. štátne občianky s trvalým pobytom na území Slovenska. Keďže zákon č. 503/2003 Zb. vo svojom ustanovení § 2 ods. 2 citovaného zákona striktne vymedzuje, že oprávnenými osobami sú len občania Slovenskej republiky a splnenie tejto podmienky nebolo žiadateľkami ani ich právnym zástupcom preukázané, správny orgán skonštatoval nesplnenie tejto podmienky a preto nemohol žiadateľkám priznať vlastníctvo ani nárok na náhradu za pozemok, ku ktorému si nárok uplatnili.

Proti tomuto rozhodnutiu bol zo strany právneho zástupcu žiadateľiek JUDr. I. S. podaný návrh na preskúmanie, v ktorom uviedol, že pri rozhodovaní o nároku žiadateľiek nebolo prihliadané na tak závažnú okolnosť, že manželka nebohého F. T., Š. T. žije na Slovensku bez prerušenia s trvalým pobytom od roku 1928. Na Slovensku celý život

pracovala, tu poberá dôchodok a tu spolu s manželom nadobudli celý svoj majetok. Podobná situácia je aj u dcéry nebohého M. S., ktorá na Slovensku žije s neprerušným trvalým pobytom od svojho narodenia, tu celý život pracovala a tu aj poberá dôchodok. Právny zástupca žiadateľiek je toho názoru, že žiadateľky by mali byť rovnako posudzované ako občianky Slovenskej republiky. Podľa názoru právneho zástupcu žiadateľiek neuznanie vlastníckeho práva z dôvodu, že žiadateľky nie sú občiankami Slovenskej republiky je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, s článkom 1 a článkom 12 ktoré zaručujú, že Slovenská republika je demokratický právny štát, v ktorom sú ľudia slobodní a rovní v dôstojnosti i právach. Podmienka štátneho občianstva je preto v prípade žiadateľiek o priznanie vlastníckeho práva diskriminujúca a preto aj protiústavná, podľa názoru právneho zástupcu žiadateľiek.

Vzhľadom na evidentný rozpor ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Zb. s Ústavou Slovenskej republiky právny zástupca navrhol postupovať podľa § 109 ods. 1 písm. b O. s. p. konanie prerušiť a postúpiť vec na zaujatie stanoviska Ústavnému súdu SR s návrhom na postup podľa čl. 125 ods. 1 písm. a Ústavy Slovenskej republiky. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Sp/48/2005 zo dňa 8. 6. 2006 bolo konanie v predmetnej veci prerušené do rozhodnutia Ústavného súdu v predmetnej veci.“.

II.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou (...).

Podľa § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až f) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily (...), môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde v zásade každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí pléna ústavného súdu podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a dospel k záveru, že návrh spĺňa procesné podmienky, za splnenia ktorých ústavný súd môže vec prerokovať a o nej rozhodnúť.

Z citovaného čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy vyplýva, že je v právomoci ústavného súdu preskúmavať súlad zákonov s ústavou. Okruh aktívne legitimovaných osôb na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov v nadväznosti na čl. 130 ods. 1 ústavy ustanovuje § 18 ods. 1 písm. a) až f) a § 19 zákona o ústavnom súde. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že návrh v zastúpení krajského súdu podal sudca JUDr. P. P. v spojení so svojou rozhodovacou činnosťou vo veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 3 Sp 48/2005, návrh teda podala oprávnená osoba, pričom v súlade s § 109 ods. 1 písm. b) druhej vety Občianskeho súdneho poriadku bolo uvedené konanie uznesením krajského súdu č. k. 3 Sp 48/2005-12 z 8. júna 2006 prerušené. Predmetné uznesenie o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť 2. augusta 2006.

Návrh podľa názoru ústavného súdu spĺňa predpísané náležitosti návrhu na začatie konania ustanovené v § 20 a v § 37 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Podľa § 37 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí označiť právny predpis, jeho časť, prípadne ustanovenie, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily namieta.

Navrhovateľ označil § 2 ods. 1 (presne čl. I § 2 ods. 1) zákona č. 503/2003 Z. z. za nesúladný s čl. 1 a čl. 12 ústavy.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd v zmysle § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. novembra 2007